

ofte grundlægges i ungdomsårene. Forslaget vil desuden øge de unges mulighed for at komme uden for hjemmet, uden at det er forældrene, der ledsager dem eller i øvrigt administrerer ordningen for dem.

Med forslaget vil gruppen også få en opsparingsordning svarende til ordningen efter servicelovens § 78, der vedrører ledsagelse til voksne.

Siden ledsageordningen blev indført, har handicaporganisationerne jævnlige fremført, at unge mellem 16 og 18 år, som på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne ikke kan færdes alene, bør have samme ret til ledsagelse 15 timer om måneden, der gælder for voksne handicappede.

Med forslaget vil alle unge mellem 16 og 18 år, som bor hjemme og opfylder betingelserne i servicelovens § 31, få ret til ledsagelse. Unge, som har ophold på kost- eller efterskole, betragtes som hjemmeboende, medmindre deres ophold er besluttet af kommunen som en anbringelse uden for hjemmet.

Forslaget omfatter ikke unge mellem 16 og 18 år, som har døgnophold efter servicelovens § 40, stk. 2, nr. 4, 5 og 11. Unge, som efter disse bestemmelser har ophold i døgninstitution, familiepleje eller opholdssted, kan som hidtil få ledsagelse som en del af behandlingsindsatsen, hvis den er bevilget i forbindelse med visitationen. Der er tale om en præcisering af den personkreds, som i dag kan få ledsagelse efter servicelovens § 31. Der er således ikke tale om en indskrænkning af personkredsen.

2) Dækning af ledsagerens udgifter til befording eller andre aktiviteter:

Med forslaget vil modtageren af ledsagelse få ret til at få dækket udgifter til ledsageren med et beløb på op til 650 kr. årligt til befording og andre aktiviteter m.v., der skal betales for, fx biograf- eller restaurantbesøg. Kommunen dækker udgiften. Forslaget gælder både for unge mellem 16 og 18 år, der har en ledsageordning efter servicelovens § 31, og voksne som har en ledsageordning efter servicelovens § 78.

Det årlige beløb vil kunne udbetales til samtlige modtagere, hvis de henvender sig til kommunen og anmoder om det. Det forudsættes, at beløbet udbetales som et samlet beløb én gang årligt, og at udbetalingen kan ske på baggrund af de sandsynliggjorte udgifter, jf. den opgørelsesmetode, der anvendes i forhold til servicelovens § 84.

Dette forslag vil forbedre modtagerens mulighed for at deltage i kulturelle aktiviteter, der ikke er gratis, idet modtageren normalt skal betale både for sin egen og ledsagerens befording og entréindtægt.

Der er med forslaget ikke tilsigtet en ændring af muligheden for, at kommunen/amtskommunen som hidtil efter en konkret vurdering for personer som modtager ledsagelse efter servicelovens § 78, der vedrører ledsagelse til voksne, kan dække udgifter til ledsagerens lokalbefordring på en konkret ledsageopgave og kan afholde udgiften til aktiviteter, hvor ledsagerens tilstedeværelse skønnes at være nødvendig. Dette følger af § 7, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 471 af 17. juni 2002 om betingelser for ledsageordning efter serviceloven. Det årlige beløb på 650 kr. skal ikke være forbrugt, før kommunen yder hjælp efter denne bestemmelse.

Beløbet er skattefrit, jf. lovforslagets § 2.

3. *Hjemmel til at drive døgnhuse for personer med sindslidelser*

Baggrund og gældende ret

Efter servicelovens § 138 har socialministeren hjemmel til at godkende, at der for en forsøgsperiode oprettes andre tilbud end dem, der er nævnt i serviceloven. Socialministeren kan endvidere godkende ordninger, der fraviger reglerne om visitation, ydelser og finansiering.

Siden 1990 har servicelovens § 138 (daværende bistandslov § 138 b) været brugt til forsøgsgodkendelser til drift af såkaldte døgnhuse i Viborg Amt (i perioden fra august 1990 og til 30. april 2004), i Nordjyllands Amt (i perioden fra 1. maj 1999 til 30. april 2002) og senest i Storstrøms Amt (i perioden fra 1. oktober 2002 til 30. april 2004).

Forsøgsgodkendelserne til at drive døgnhuse i medfør af § 138, har fraveget serviceloven med hensyn til visitation, brugerbetaling og finansiering. Det er således alene amtet, der træffer beslutning om ophold (fravigelse af udgangspunktet i kapitel 18 i serviceloven, hvor afgørelse om optagelse træffes efter indstilling fra opholdskommunen). Herudover er der ikke brugerbetaling på døgnhuse (fravigelse af § 95, stk. 2) og finansieringen afholdes fuldt ud af amtskommunen.

Forsøgsgodkendelsen har bl.a. indebåret, at reglerne om magt og tvang på døgnhusene er reguleret af servicelovens regler og ikke af reglerne i lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien (psykiatriloven).

Socialministeriet finder, at en permanent hjemmel til at drive døgnhuse for personer med sindslidelser i medfør af serviceloven er i fin harmoni med ”Rapport fra Udvalget vedr. bedre samspil mellem tilbuddene i psykiatrien og socialpsykiatrien” (udgivet maj 2001). Det fremgår af rapporten (s 13):